

**ПРО ІЗОМОРФІЗМ КОМПЛЕКСНИХ ГРУПОВИХ
АЛГЕБР СКІНЧЕННИХ РОЗВ'ЯЗНИХ ГРУП**

Петро ГУДИВОК

Ужгородський національний університет
вул. Підгірна 46, Ужгород 88000

Редакція отримала статтю 17 листопада 2003 р.

Встановлено необхідну й достатню умову ізоморфізму комплексних групових алгебр скінченних груп, які є циклічними розширеннями надрозв'язних груп.

Актуальною є наступна задача А: „Знайти необхідну і достатню умову ізоморфізму комплексних групових алгебр $\mathbb{C}G_1$ і $\mathbb{C}G_2$, де $\mathbb{C}$ — поле комплексних чисел і G_i — скінченна група ($i = 1, 2$)“.

С.Д. Берман [3] розв'язав задачу А у випадку, коли G_i — надрозв'язна група ($i = 1, 2$). У [4] доведено наступну теорему: „Нехай G_i — скінченна група, яка містить таку максимальну абелеву нормальну підгрупу H_i , що факторгрупа G_i/H_i циклічна ($i = 1, 2$). Якщо порядки груп G_1 і G_2 співпадають, то алгебри $\mathbb{C}G_1$ і $\mathbb{C}G_2$ ізоморфні тоді і тільки тоді, коли співпадають порядки класів спряжених елементів груп G_1 і G_2 , які містяться відповідно в підгрупах H_1 і H_2 .“

І. М. Айзекс [6] і Т. Гевкес [5] вивчали властивості скінченних груп G_1 і G_2 , якщо $\mathbb{C}G_1 \cong \mathbb{C}G_2$. У [6] показано, що якщо $\mathbb{C}G_1 \cong \mathbb{C}G_2$ і G_1 — скінченна нільпотентна група, то G_2 також нільпотентна група.

У даній роботі розв'язано задачу А для скінченних груп, які є циклічними розширеннями надрозв'язних груп.

Наведемо спочатку необхідні для подальшого результати із [3] про комплексні групові алгебри скінченних надрозв'язних груп.

Нехай G — скінченна надрозв'язна група і ряд

$$B_0 = \{1\} \subset B_1 \subset \dots \subset B_m = G \tag{1}$$

є головним рядом групи G . Пара (N, H) називається M -парою групи B_i , якщо N — підгрупа групи B_i , H — нормальна підгрупа групи N і факторгрупа N/H — циклічна ($1 \leq i \leq m$). Побудуємо систему M -пар $\mathfrak{N}$

групи G , яка відповідає ряду (1), за таким алгоритмом. Для групи B_1 система M -пар $\mathfrak{N}_1$ складається із пар (B_1, B_0) і (B_1, B_1) . Нехай для підгрупи B_i вже побудована система M -пар $\mathfrak{N}_i = \{(N_j, H_j) | j = 1, \dots, t_i\}$. Тоді систему M -пар $\mathfrak{N}_{i+1}$ для групи B_{i+1} будемо так. Для кожної пари (N_j, H_j) визначимо в групі B_{i+1} підгрупу $\tilde{N}_j = \{g \in B_{i+1} | [g, N_j] \subset H_j\}$, де $[a, b]$ — комутатор елементів a і b . Далі в підгрупі $\tilde{N}_j$ виберемо всі такі підгрупи $\tilde{H}_j^{(1)}, \dots, \tilde{H}_j^{(r_j)}$, що $\tilde{H}_j^{(n)} \cap N_j = H_j$ і $\tilde{N}_j / \tilde{H}_j^{(k)}$ — циклічна група ($k = 1, \dots, r_j; j = 1, \dots, t_i$). Тоді

$$\mathfrak{N}_{i+1} = \{(\tilde{N}_j, \tilde{H}_j^{(k)}) | k = 1, \dots, r_j; j = 1, \dots, t_i\}.$$

Нехай $\mathfrak{N} = \{(N_i, H_i) | i = 1, \dots, q\}$ — множина всіх M -пар групи $B_m = G$, які відповідають головному ряду (1). Індекс $(G : N_i)$ підгрупи N_i в групі G називається індексом M -пари (N_i, H_i) . Розширеною множиною M -пар групи G , яка відповідає головному ряду (1), будемо називати множину $\mathfrak{N}$, яка одержується із множини $\mathfrak{N}$, якщо кожному M -пару $(N_i, H_i) \in \mathfrak{N}$ повторити $\varphi((N_i : H_i))$ разів (φ — функція Ейлера).

Лема 1 (С. Д. Берман, [3]). *Нехай (N_i, H_i) є M -пара із множини $\mathfrak{N}$. Пара (N_i, H_i) визначає точно $k_i = \varphi((N_i : H_i))$ комплексних лінійних характерів $\chi_1^{(i)}, \dots, \chi_{k_i}^{(i)}$ групи N_i з ядром H_i , кожний із яких індукує характер незвідного комплексного зображення групи G . Елементи*

$$e_j^{(i)} = |N_i|^{-1} \sum_{a \in N_i} \chi_j^{(i)}(a) a \quad (i = 1, \dots, q; j = 1, \dots, k_i)$$

утворюють повну систему лінійних попарно ортогональних ідемпотентів алгебри $\mathbb{C}G$ (тут $|N_i|$ — порядок групи N_i). Множина $\{e_j^{(i)} | j = 1, \dots, q; j = 1, \dots, k_i\}$ є інваріантною відносно групи внутрішніх автоморфізмів групи G .

Лема 2 (С. Д. Берман, [3]). *Нехай G — скінченна надрозв'язна група і W — повна система мінімальних попарно ортогональних ідемпотентів групової алгебри $\mathbb{C}G$, інваріантна відносно групи Φ внутрішніх автоморфізмів групи G . Нехай $\{e_1^{(1)}, \dots, e_{r_1}^{(1)}\}, \dots, \{e_1^{(t)}, \dots, e_{r_t}^{(t)}\}$ — різні області транзитивності, на які розбивається множина W під дією перетворень із Φ . Тоді елементи $\bar{e}_j = e_1^{(j)} + \dots + e_{r_j}^{(j)}$ ($j = 1, \dots, t$) утворюють повну систему мінімальних ортогональних ідемпотентів центра алгебри $\mathbb{C}G$.*

Степінь незвідного комплексного матричного зображення скінченної групи G , яке визначається мінімальним ідемпотентом e групової алгебри $\mathbb{C}G$, називається індексом ідемпотента e .

Лема 3 (С. Д. Берман, [2]). Нехай χ_i — комплексний лінійний характер підгрупи N_i ($i = 1, 2$) скінченної групи G , $N = N_1 \cap N_2$ і

$$e_i = |N_i|^{-1} \sum_{a \in N_i} \chi_i(a)a \quad (i = 1, 2).$$

Нерівність $e_1 e_2 \neq 0$ виконується тоді і тільки тоді, коли на підгрупі N характери χ_1 і χ_2 співпадають.

Лема 4. Нехай N — підгрупа скінченної групи G , H — така нормальна підгрупа групи N , що факторгрупа N/H циклічна. Нехай

$$e = |N|^{-1} \sum_{a \in N} \chi(a)a,$$

де χ — комплексний лінійний характер групи N з ядром H . Нерівність $e g e \neq 0$ виконується тоді і тільки тоді, коли $Q_g = N \cap g N g^{-1} = F_g$ ($g \in G, g \notin N$), де F_g — підгрупа групи N , яка складається з усіх таких елементів $a \in N$, що $g^{-1} a g = a h$ ($h \in H$).

Доведення. Очевидно, для $g \in G$

$$g^{-1} e g = |N|^{-1} \sum_{b \in g N g^{-1}} \chi(g^{-1} b g) b = |N|^{-1} \sum_{b \in g N g^{-1}} \chi'(b) b.$$

Звідси випливає, що комплексні лінійні характери χ і χ' груп N і $g N g^{-1}$ відповідно індукують на підгрупі Q_g один і той же лінійний характер тоді і тільки тоді, коли для всіх елементів $b \in Q_g$ виконується рівність $\chi(g^{-1} b g) = \chi(b)$, тобто $g^{-1} b g = b h$ ($h \in H$). З останньої рівності та леми 3 одержуємо, що $e g e \neq 0$ тоді і тільки тоді, коли $F_g = Q_g$ ($g \in G, g \notin N$). Лема доведена.

Лема 5. Нехай $\bar{G}$ — скінченна група, яка є циклічним розширенням надрозв'язної групи G , і $\bar{e} = e_1 + \dots + e_r$ — мінімальний ідемпотент центра алгебри $\mathbb{C}\bar{G}$, де $e_1, \dots, e_r$ — попарно ортогональні мінімальні ідемпотенти алгебри $\mathbb{C}\bar{G}$. Нехай T — підгрупа групи $\bar{G}$, яка складається із таких елементів $g \in \bar{G}$, що $g^{-1} \bar{e} g = \bar{e}$. Тоді для кожного елемента $g \in T$ у суміжному класі gG знайдеться такий елемент b , що $e_i b e_i \neq 0$ ($1 \leq i \leq r$).

Доведення. Будемо доводити лему від супротивного. Нехай $e_i b e_i = 0$ для довільного $b \in gG$ ($g \in T$). Очевидно, $b = ga$ ($a \in G$). Тоді

$$e_i g a e_i (g a)^{-1} = e_i g a e_i a^{-1} g^{-1} = 0 \tag{2}$$

для кожного елемента $a \in G$. За лемою 2 для кожного j ($1 \leq j \leq r$) існує такий елемент $a_j \in G$, що $e_i = a_j e_i a_j^{-1}$. Звідси та з (2) одержуємо, що

$$e_i g e_j g^{-1} = 0 \quad (3)$$

для довільного j ($1 \leq j \leq r$). З іншого боку, $g \bar{e} g^{-1} = \bar{e}$, тобто

$$g e_1 g^{-1} + \dots + g e_r g^{-1} = e_1 + \dots + e_r. \quad (4)$$

Із (4) випливає, що

$$e_i g e_1 g^{-1} + \dots + e_i g e_r g^{-1} = e_i.$$

З огляду на це, існує таке j , що $e_i g e_j g^{-1} \neq 0$. Звідси та з (3) одержуємо суперечність. Лема доведена.

Нехай далі $\bar{G}$ — скінченна група, яка є циклічним розширенням надрозв'язної групи G , причому G — максимальна надрозв'язна нормальна підгрупа групи $\bar{G}$. Нехай (N_i, H_i) — деяка M -пара із множини $\mathfrak{N}$, $g \in \bar{G}$, $Q_g^{(i)} = N_i \cap g N_i g^{-1}$ і $F_g^{(i)}$ — підгрупа групи N_i , яка складається з усіх таких елементів $a \in N_i$, що $g^{-1} a g = a h$ ($h \in H_i$). Позначимо через T_i множину всіх елементів $g \in \bar{G}$, які задовольняють умові: суміжний клас gG містить такий елемент b , що $Q_b^{(i)} = F_b^{(i)}$. Очевидно, T_i — підгрупа групи $\bar{G}$. За лемою 1 повна система $W = \{e_1, \dots, e_n\}$ мінімальних попарно ортогональних ідемпотентів алгебри $\mathbb{C}G$ складається з такої ж кількості елементів, що й розширена множина M -пар $\mathfrak{N}$ групи G . Між елементами множин W і $\tilde{\mathfrak{N}}$ існує така взаємно однозначна відповідність f , що якщо $f(e_i) = (N_i, H_i) \in \tilde{\mathfrak{N}}$, то індекс ідемпотента e_i дорівнює індексу пари (N_i, H_i) .

Лема 6. *Нехай $\bar{e}_i$ — мінімальний ідемпотент центра алгебри $\mathbb{C}G$, який відповідає мініальному ідемпотенту $e_i \in W$, і $f(e_i) = (N_i, H_i) \in \tilde{\mathfrak{N}}$. Тоді підгрупа T_i групи $\bar{G}$ співпадає з підгрупою $\bar{T}_i$ групи $\bar{G}$, яка складається з усіх таких елементів $g \in \bar{G}$, що $g^{-1} \bar{e}_i g = \bar{e}_i$.*

Доведення. Із леми 5 випливає, що для кожного елемента $g \in \bar{T}_i$ в суміжному класі gG знайдеться такий елемент $b \in gG$, що $e_i b e_i \neq 0$, де e_i — мінімальний ідемпотент алгебри $\mathbb{C}G$, що відповідає ідемпотентові $\bar{e}_i$. За лемою 1

$$e_i = |N_i|^{-1} \sum_{a \in N_i} \chi_i(a) a,$$

і якщо $H_i = \ker \chi_i$, то $(N_i, H_i) \in M$ -парою групи G із множини $\mathfrak{N}$. Далі із леми 4 одержуємо, що $e_i b e_i \neq 0$ тоді і тільки тоді, коли $F_b^{(i)} = Q_b^{(i)}$. Звідси випливає, що підгрупа $\bar{T}_i$ співпадає з T_i . Лема доведена.

Систему трьох підгруп (T_i, N_i, H_i) будемо називати S -трійкою групи $\bar{G}$. Позначимо через $\mathfrak{M}$ множину всіх S -трійок групи $\bar{G}$, які відповідають множині M -пар $\mathfrak{N}$. Розширеною множиною S -трійок групи $\bar{G}$ називається множина $\tilde{\mathfrak{M}}$, яка одержується із множини $\mathfrak{M}$, якщо кожному S -трійку (T_i, N_i, H_i) із $\mathfrak{M}$ повторити $(T_i : G)$ разів. Індексом S -трійки (T_i, N_i, H_i) називається число $(\bar{G} : T_i)(G : N_i)$.

Теорема 1. *Нехай $\bar{G}$ — скінченна група, яка є циклічним розширенням надрозв'язної групи G , причому G — максимальна надрозв'язна нормальна підгрупа групи $\bar{G}$. Позначимо через $m_1, \dots, m_r$ різні індекси S -трійок множини $\mathfrak{M}$. Нехай в $\tilde{\mathfrak{M}}$ міститься точно s_i S -трійок з індексом m_i ($i = 1, \dots, r$). Тоді різні степені незвідних комплексних матричних зображень групи $\bar{G}$ є $m_1, \dots, m_r$, а кількість нееквівалентних незвідних комплексних матричних зображень степеня m_i групи $\bar{G}$ дорівнює $\frac{s_i}{m_i}$ ($i = 1, \dots, r$).*

Доведення. Нехай W — повна система мінімальних попарно ортогональних ідемпотентів алгебри $\mathbb{C}G$, описана в лемі 1. Під дією внутрішніх автоморфізмів групи G множина W розбивається на області транзитивності $\{e_1, \dots, e_{1r_1}\}, \dots, \{e_{s1}, \dots, e_{sr_s}\}$, які попарно не перетинаються ($e_{ij} \in W$). За лемою 2 елементи

$$\bar{e}_i = e_{i1} + \dots + e_{ir_i} \quad (i = 1, \dots, s)$$

утворюють повну систему мінімальних ідемпотентів центра алгебри $\mathbb{C}G$. Із леми 1 випливає, що

$$e_{ij} = |N_{ij}|^{-1} \sum_{a \in N_{ij}} \chi_{ij}(a)a \quad (j = 1, \dots, r_i; i = 1, \dots, s),$$

де χ_{ij} — лінійний характер групи N_{ij} з ядром H_{ij} , $r_i = (G : N_{i1})$ ($i = 1, \dots, s$), причому $(N_{ij}, H_{ij}) \in M$ -парою групи G із множини $\mathfrak{N}$. Кожний елемент $g \in \bar{G}$ визначає автоморфізм ψ_g алгебри $\mathbb{C}G$: $\psi_g(a) = g^{-1}ag$ ($a \in \mathbb{C}G$). Нехай $B = \{\psi_g | g \in \bar{G}\}$. Очевидно, що B є групою. Множина $V = \{\bar{e}_1, \dots, \bar{e}_s\}$ під дією елементів групи B розбивається на підмножини $V_1, \dots, V_m$, які попарно не перетинаються. Нехай $V_i = \{\bar{e}_{1i}, \dots, \bar{e}_{q_i i}\}$, де

$$\bar{e}_{ki} = \sum_{j=1}^{r_i} e_{ki}^{(j)} \quad (k = 1, \dots, q_i; i = 1, \dots, m) \quad (5)$$

і $e_{ki}^{(j)} \in W$. Покладемо

$$u_i = \sum_{k=1}^{q_i} \bar{e}_{ki} \quad (i = 1, \dots, m). \quad (6)$$

Очевидно, $q_i = (\bar{G} : T'_i)$, де T'_i — підгрупа групи $\bar{G}$, яка складається із всіх елементів $g \in \bar{G}$ таких, що $g\bar{e}_{1i} = \bar{e}_{1i}g$. За лемою 6 підгрупа T'_i співпадає з підгрупою T_{ij} , яка входить в S -трійку (T_{ij}, N_{ij}, H_{ij}) із множини $\mathfrak{M}$. Нехай F_d ($1 \leq d \leq m$) є підгрупою факторгрупи $\bar{G}/G = \langle aG \rangle$ ($a \in \bar{G}$), яка складається з таких елементів a^iG ($1 \leq i \leq r$, $r = (\bar{G} : G)$), що в a^iG знайдеться такий клас спряжених елементів C_i групи $\bar{G}$, що $w_i u_d \neq 0$, де w_i — сума елементів класу C_i . Нехай n_d — порядок групи $F_d = \langle bG \rangle$ ($b \in \bar{G}$). Позначимо через w'_d суму елементів такого класу спряжених елементів C'_d групи $\bar{G}$, що $C'_d \subset bG$ і $w'_d u_d \neq 0$. Тоді

$$(w'_d u_d)^{n_d} = \lambda_d u_d \quad (0 \neq \lambda_d \in \mathbb{C}).$$

Нехай

$$v_d = \frac{w'_d u_d}{\sqrt[n_d]{\lambda_d}} \quad (d = 1, \dots, m)$$

і ε_d — первісний корінь степеня d із одиниці. У [1] показано, що ідемпотенти

$$\begin{aligned} \bar{u}_i^{(d)} &= n_d^{-1} (u_d + \varepsilon_d^i v_d + \dots + \varepsilon_d^{i(n_d-1)} v_d^{n_d-1}) \\ (i &= 0, 1, \dots, n_d - 1; d = 1, \dots, m) \end{aligned} \quad (7)$$

утворюють повну систему мінімальних ортогональних ідемпотентів центра алгебри $\mathbb{C}G$. Із [1] також випливає, що ідемпотенти

$$\tilde{u}_{i,t,j}^{(d)} = \bar{u}_i^{(d)} e_{td}^{(j)} \quad (8)$$

$$(d = 1, \dots, m; t = 1, \dots, q_d; j = 1, \dots, r_d; i = 0, \dots, n_d - 1)$$

утворюють повну систему мінімальних попарно ортогональних ідемпотентів алгебри $\mathbb{C}G$. Очевидно,

$$\bar{u}_i^{(d)} = \sum_{t=1}^{q_d} \sum_{j=1}^{r_d} \tilde{u}_{i,t,j}^{(d)}.$$

Із леми 2 та леми 6 одержуємо, що існує така взаємно однозначна відповідність між ідемпотентами $e_i \in W$ і S -трійками (T_i, N_i, H_i) із $\mathfrak{M}$, що індекс ідемпотента e_i дорівнює $(G : N_i)$ ($i = 1, \dots, n$), де n — кількість елементів множини W .

Із (8) випливає, що кожному мініальному ідемпотенту $e_{td}^{(i)}$ алгебри $\mathbb{C}G$ відповідає $n_d = |F_d|$ мінімальних попарно ортогональних ідемпотентів алгебри $\mathbb{C}\bar{G}$ з одним і тим же індексом, який дорівнює $(\bar{G} : H_d)(G : N)$, де $F_d = \langle bG \rangle = H_d/G$, H_d — підгрупа групи $\bar{G}$ і $(G : N)$ — індекс ідемпотента $e_{td}^{(j)}$.

Отже, якщо ми кожену S -трийку (T, N, H) із $\mathfrak{M}$ повторимо $(T : G)$ разів, то одержимо розширену множину S -трийок $\tilde{\mathfrak{M}}$, в якій кількість S -трийок дорівнює кількості мінімальних попарно ортогональних ідемпотентів алгебри $C\bar{G}$. Отже, між S -трийками із множини $\tilde{\mathfrak{M}}$ і мінімальними ортогональними ідемпотентами $\tilde{u}_{i,t,j}^{(d)}$ алгебри $C\tilde{G}$ існує така взаємно однозначна відповідність, при якій індекси S -трийок співпадають з індексами відповідних їм ідемпотентів. Як відомо, індекси ідемпотентів $\tilde{u}_{i,t,j}^{(d)}$ є степенями незвідних комплексних зображень групи $\bar{G}$. Звідси випливає, що якщо $m_1, \dots, m_r$ — різні індекси S -трийок із множини $\tilde{\mathfrak{M}}$, то різні степені незвідних комплексних зображень групи $\bar{G}$ дорівнюватимуть $m_1, \dots, m_r$. Із формул (5)–(8) одержуємо, що всі мінімальні ідемпотенти $\tilde{u}_{i,t,j}^{(d)}$, які входять у розвинення $\bar{u}_i^{(d)}$, мають індекс m_{i_d} . Значить, кількість ідемпотентів $\tilde{u}_{i,t,j}^{(d)}$, які входять у розвинення $\bar{u}_i^{(d)}$, дорівнює m_i . Звідси дістаємо, що кількість нееквівалентних незвідних комплексних матричних зображень степеня m_i групи $\bar{G}$ дорівнює $\frac{s_i}{m_i}$, де s_i — кількість S -трийок із $\tilde{\mathfrak{M}}$ з одним і тим же індексом m_i ($i = 1, \dots, r$). Теорема доведена.

Наслідок. *Нехай G_i — максимальна нормальна надрозв'язна підгрупа скінченної групи $\bar{G}_i$ і факторгрупа $\bar{G}_i/G_i$ циклічна ($i = 1, 2$). Комплексні групові алгебри $C\bar{G}_1$ і $C\bar{G}_2$ ізоморфні тоді і тільки тоді, коли між розширеними множинами S -трийок груп $\bar{G}_1$ і $\bar{G}_2$ існує така взаємно однозначна відповідність, при якій співпадають індекси відповідних S -трийок.*

Доведення наслідка впливає із теореми 1.

- [1] Берман С.Д. // Докл. АН ССРСР. — 1955. — Т. 102. № 3. — С. 431–434.
- [2] Берман С.Д. // Доп. АН УРСР. — 1957. — № 6. — С. 539–542.
- [3] Берман С.Д. // Известия АН ССРСР. Сер. матем. — 1966. — Т. 30. № 1. — С. 69–132.
- [4] Гудивок П.М. // Известия вузов. „Математика“. — 1963. — № 2. — С. 44–52.
- [5] Hawkes T.O. // J. Algebra. — 1994. — Vol. 167. — P. 557–577.
- [6] Isaacs I.M. // Arch. Math. — 1986. — Vol. 47. — P. 293–295.

**ON THE ISOMORPHISM OF COMPLEX GROUP
ALGEBRAS OF FINITE SOLVABLE GROUPS**

Petro GUDIVOK

Uzhgorod National University
46 Pidhirna Str., Uzhgorod 88000, Ukraine

We give a necessary and sufficient condition for the isomorphism of complex group algebras of finite groups which are cyclic extensions of supersolvable groups.